

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 82.

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, APRIL 8th, 1930.

LETO XXXII.—VOL. XXXII.

Zanimive slovenske novice iz slovenskih naselbin po širni Ameriki

Dne 12. aprila priredi operni pevec g. Banovec koncert v Herminie, Pa. Koncert se vrši v višji šoli v Herminie. Umetnika spremlja na piano Miss Jeanette Perdanova. Tudi Zornikov orkester bo igral.

Naš ameriško-slovenski umetnik, Mr. Gregory Perušek priredi v dnevih 11. 12. in 13. aprila svojo umetniško razstavo slik v Waukegan, Ill.

V Sudbury, Canada, delajo rojaki jako slabo. Kot poročajo rojaki je kompanija v mestu zadnji teden odputila nad 300 delavcev od dela.

"Prosveta" piše: Medikalni direktor Life Extension Instituta piše, da imajo Amerikanci 200,000 funtov preveč masti. In ker je 120,000,000 Amerikancev v naših Zedinjenih državah, promeni to, da ima vsak Amerikane 2 funta preveč teže. Slabi računarji pri "Prosveti." Ako smo "presiti," in če je 120,000,000 ljudi v deželi, in če ima vsak 2 funta preveč teže, tedaj bi bilo 240,000,000 preveč "masti" pri Amerikaneh in ne 200,000 funtov.

V Panama, Ill., je umrl mladenič Leo Kristofič, star šele 19 let. Podlegel je na posledicah poškodb, ki jih je dobil v rudniku.

Ameriško-Jugoslovanska Zveza v Minnesoti namerava letos na slovesen način praznovati stoletnico, odkar je prišel slovenski misijonar Baraga v Ameriko.

V Barberton, Ohio, je umrl rojak Karol Lenarič. Sorodnikov ni imel nobenih, in so se rojaki zavzeli za njega, da so ga dostojno pokopali.

V Chicagi je umrla Mary Laurich, žena Martina Lauricha in mati odvetnika William Lauricha.

V Detroitu sta se poročila Julij Slapšek in Angela Vozel, oba iz države Kansas.

Slovenski trgovec Vinko Truden, iz Traunika, Mich., se je odpejal v staro domovino. S seboj je vzel svoj avto, s katerim se bo vozil po Evropi.

V Traunik, Mich. se je ustrelil rojak Frank Laurič, doma iz Retij pri Lajkem potoku. Po domače so mu rekli "Kapec."

Pazite, predno vprašate važno vprašanje

San Francisco, Cal., 7. aprila. John Sargus v tem mestu je naturalni podpis za odpravo prohibicije. Na cesti je ustavil dva moška, katere je prosil, da se podpišeta. Ko sta oba moža pogledala podpisano polo, sta aretirala Sargusa. Bila sta namreč prohibicijska agenta, toda ko sta Sargusa privedla na sodnijo, je sodnik oba prohibicijska agenta ozmerjal in odločil, da se mora Sargus takoj spustiti iz zapor, z določbo, da Sargus lahko toži o b a prohibicijska agenta radi napačne aretacije.

Same ženske bodo vladale v tem mestu

Yellville, Ark., 7. aprila. Prihodnji mesec bodo začele v tem mestu vladati same ženske, kot so volivci pri volitvah zadnji tokrek odločili. Yellville je malo gorsko mestice v severnem delu države Arkansas. Župan, clerk, policisti v vasi, sploh vsi uradi, kar jih premore vasica, so v ženskih rokah.

"Ameriška Domovina" poražena v prijateljski basketball tekmi

Številna množica naših ljudi, ki se je zbrala zadnjo soboto zvečer v St. Clair kopališču, je bila iznenadena o izidu basketball tekme, ki se je vršila med "American Home Junior All-Star Team" in med dekleti iz višje šole v Lorainu. "Ameriška Domovina" je pričakovala zmage, toda to pot je bila tepena od lorainskih deklet. V teamu, ki je igral za "Ameriško Domovino" so bile najboljše slovenske tekmovalke, zbrane skupaj iz treh klubov, namreč od Sokolic, KSKJ in od sv. Ane. In dasi so naša dekleta igrala z vso preciznostjo, pa mislimo, da je bil glavni vzrok porazu dejstvo, ker so imela dekleta premalo skupnih vaj. V igri se je zlasti odlikovala igralka Miss O'Leary od lorainske skupine, ki je napravila štirinajst točk. Njej je sledila brihtna Miss Justin s sedmimi točkami. Obe ste v resnici izborni igralki od Lorain High School kluba. Izmed naših slovenskih igralk se je pa zlasti odlikovala Sokolica Miss Slaper, ki je napravila pet točk. Tudi Miss Frances Malovrh od KSKJ je bila zelo aktivna. Napravila je tri točke. Omeniti moramo še, da so naše igralko prepozno začele z ofenzivo, kajti igrati so začele resno šele v drugi polovici igre, toda bilo je že prepozno. V prvi polovici so bile nekako prepočasne, kar je omogočilo nasprotni stranki ugoden uspeh. Končni rezultat je bil: 19:15. Vseeno, vsa čast lorainskim igralkam, pa tudi našim dekletom. V danih razmerah so sijajno igrala.

500,000 fotografskih aparatov zastonj

Rochester, N. Y., 7. aprila. — Eastman Kodak Co., ki je največja kompanija v Ameriki za izdelovanje fotografskih aparatov, naznanja ob priliki 50-letnice svojega obstanka, da bo darovala vsakemu fantiču in dekliču, ki praznuje v letu 1930 svoj rojstni dan, lep fotografski aparat. Starši, ki imajo otroke 12 let stare, naj slednje peljejo k svojemu fotografu med 1. majem in 1. junijem, in pri fotografu dobijo nov aparat. Natlačnejše podatke dobite pri svojih fotografih.

Ali bi gledali pravemu levu v oči?

Capetown, južna Afrika, 7. aprila. Farfar Harold Morton, ki ima svoje posestvo v vasi Chesambija, južna odevija, se je sinoči prebudil. Vstal je iz postelje in korakal po sobi in pri tem pogledal tudi pod svojo posteljo. In pod posteljo je zagledal živega leva. Morton je dobro pogledal v oči leva, potem pa bežal iz sobe in dobro zaloputnil vrata za seboj. In predno je lev zapustil mesto, je podalil tri pse in eno kravo.

Iz jeze nad učiteljico zažgal šolo

Delaware, O., 3. aprila. Richard Masters, 13 let star, je povedal danes policiji, da je zažgal šolo, ker je bil jezen na učiteljico. Precejšnja škoda je bila povzročena, predno so pogasili ogenj.

* Težko je bil ranjen v avtomobilski nesreči v Berlinu sin predsednika Hindenburga.

* Med Berlinom in Moskvo je bila otvorena telefonska zveza.

Ali se bo stric Sam kdaj znebil nadležnega bremena?

Mestna vlada se zanima za slovenske igre, kot smo jih igrali v domovini

Mr. John H. Gourley, mestni komisar za rekreacijo, ki načeljuje oddelku mestne vlade, ki skrbi, da dobijo otroci pošteno zabavo tekom počitnic na mestnih igrališčih, nas prav lepo prosi, če bi Slovenci mu sporočili gotove podatke glede raznih otroških iger. On misli take igre, kot smo jih mi igrali v staro domovini, ko smo bili otroci. Na primer: "koza klamf," "ris-tanc," "balinanje" in enako. Mestna vlada želi, da ji sporočite podrobnosti o teh igrah, ker bi rada videla, da bi se otroci tekom počitnic učili onih igrice in zabav, kot ste jih vi uživali v stari domovini. To je prav lep nasvet naše mestne vlade. Kdorkoli zna kaj povedati tozadevno, naj se oglasi v City Hall, pri direktorju Newmanu za javne parke, ali pa pri komisarju Mr. Gourley, ki ima nadzorstvo nad mestnimi parki. Mesto bo vam prav hvaležno. Naj se le naši otroci učijo iger, kot smo jih mi igrali v stari domovini, da se ne pozabijo naše lepe slovenske šege in igrice. Vsak, ki ima kak nasvet tozadevno, je prijazen prošnja, da se oglasi pri Mr. Gourley v City Hall. Prav veseli smo lahko, da se mestna vlada toliko zanima za naše lepe slovenske igre in zabave.

Avtomobil zastonj

Fara sv. Vida v Clevelandu bo imela tekom meseca maja velik bazar. Dekleta so že pridno na delu, ko prodajajo listke za izvrsten šivalni stroj, čisto nov, vreden \$150.00. Možakarji pa skrbijo, da prodajo dosti tiktov za krasen Chevrolet avtomobil, s katerim se bo en faran sv. Vida ponosno vozil v poletju. Natlačnejše bomo že poročali ob priliki.

Gregory Perušek, naš slovenski umetnik, ima razstavo v Waukeganu

Tisoče rojakov v Clevelandu se bo spominjalo, ko je imel naš prvi slovenski umetnik in slikar, Mr. Gregory Perušek svojo razstavo v Slovenskem Narodnem Domu. Razstava je bila sijajen uspeh. Pričakovati je bilo, da enaka razstava ne bi nikjer drugje uspela, pa vendar so zavedni in narodni rojaki v Waukeganu, Illinois, omogočili našemu umetniku, da bo imel tam v dnevih 11. 12. in 13. aprila razstavo svojih del. Razstava se vrši v Slovenskem Narodnem Domu. Dvorana bo odprta v petek 11. aprila od 7. ure do 10. ure zvečer, v soboto, 12. aprila od 10. ure zjutraj do 10. zvečer, in v nedeljo, 13. aprila istotako. V pripravljalnem odboru za razstavo so sledeči naši rojaki: Mr. Anton Celarec Jr., Mrs. Anna Mahnich, Mr. Math Kirn in Mr. Rudolph Skala. Umetniška razstava se vrši pod pokroviteljstvom Slovenskega Narodnega Doma in naših bratskih podpornih organizacij in se pričakuje, da bo s tem ustrezno jugoslovanskemu občinstvu, ki želi našemu umetniku mnogo uspeha. Razstavljeno jih bo 60 krasnih slik. Po izjavi ameriških kritikov je naš rojak-umetnik Mr. Perušek priznan slikarski mojster, in kot tak nam razvija med Amerikanci naše pestre tradicije, kar je najboljši dokaz, da je tudi sin Slovenije zmožen stopiti med vrste slavnih narodov in njih umetnikov. Slovencem in Hrvatom ga kar najtopleje priporočamo, da si ogleda naš narod njegove slike in njegova dela, in priporočamo tudi, da si vsak po svoji zmožnosti nabavi kako sliko na razstavi. Vsa čast rojakom v Waukeganu, ki so omogočili to razstavo slovenskega umetnika.

Dva ubita, tretji ranjen, ko so kaznenci hoteli pobegniti iz zaporov

Folsom, Cal., 7. aprila. Trije roparji, ki so danes hoteli pobegniti iz zaporov v tem mestu, so doživeli žalostno usodo. Dva sta bila ubita od stražnikov, dočim je bil tretji tako nevarno ranjen, da zdravniki ne pričakujejo, da bi živel. Vsi trije so bili radi roparji obojeni v dosmrtno ječo. Na dvorišču jetnišnice so jetniki igrali baseball igro, ko so se omenjeni trije domislili, da bi pobegnili. Bežali so kakih 250 jardov naprej, ko so jih opazili stražniki, ki so pričeli takoj streljati in sicer tako, da sta bila dva jetnika nemudoma ubita, tretji pa smrtno ranjen. Ostali jetniki na dvorišču so zrlj prizor, toda so ostali na svojih mestih. Stražniki so najprvo zaklicali jetnikom, da ostanejo na mestu, toda da ker so jetniki bežali kar naprej, so stražniki začeli streljati, in sicer najprvo slepo, in ker se jetniki še niso ustavili, so stražniki pomerili v hrbe beguncev ter dobro zadeli. Izmed ustrljenih dveh jetnikov sta oba lica, dočim je tretji Anglež.

Potem pa nas uči

Policija je že mnogokrat v javnosti svarila ljudi, naj nikar ne zapirajo prostorih garaže ne odprejo motorje avtomobilov, ker se v takem slučaju človek kmalu zakuša. In preteklo nedeljo bi se kmalu zakušilo šest mestnih policistov v enakem slučaju. Policisti so bili zaposleni pri cementiranju policijske garaže na 1515 Rockwell Ave. in so pri tem operirali tri avtomobile. Garaža je bila zaprta. Strupeni plini so onesvestili policiste, in le slučaj, da je prišel mimo neki ognjegasec, ki je duhal strupene pline, ki so prihajali iz garaže, se je zahvaliti, da so policiste rešili, da se niso zadušili. Vsi so se nahajali v brezvestnem stanju.

Naša predmestja so začela z javnimi deli, ki bodo veljala tri milijone

Cleveland Heights, Lakewood, Rocky River, East Cleveland in Euclid Village so te dni začela z javnimi deli, ki bodo veljala nad tri milijone dolarjev, ko bodo letošnjo jesen končana. Dočim je mestna vlada v Clevelandu nekako počasna z javnimi deli, pa se predmestja jako živahno gibljejo. Največ javnega dela ima vas Rocky River, ki bo zgradila novo ljudsko šolo, popravila več cest in izpeljala nov kanalski sistem. Samo šola v Rocky River bo veljala \$200,000. Clevelandška vlada se čudi tem vsem, kje dobijo toliko denarja za nove zgradbe, dočim ga milijonskemu Clevelandu neprestano primanjkuje. Predmestje East Cleveland bo potrošilo letos \$200,000 za popravilo cest, in tudi Fairview vasica ima \$100,000 pripravljenih za zboljšanje cest. Predmestje Lakewood namerava letos potrošiti \$700,000 za zboljšanje cest in izpeljavo novih ulic.

Novi naročniki

Pretekli teden so se naročili na "Ameriško Domovino" sledeči: J. Palčić, za katerega je plačala Mrs. Josephine J. a n e ž i č, Louis Perme, J. Pajnič, Niles, Ohio, Jos. Gombac, Euclid, O., John Žnidaršič, Garrettsville, O., plačala Mrs. Jennie Piriš, Ivanka Pleterski, Jugoslavija, John Erbežnik, Mary Kaučnik, Owen, Wis., Jos. Kočevar, Stefan Malovašič, Frank Nahtigal in Margaret Poznič je plačala za Minko Svovljak-a v Jugoslaviji. — Vsem prav iskrena hvala!

Vest iz domovne

Mrs. Mary Stroj in E. 207. ceste je dobila žalostno vest iz domovine, da ji je v vasi Brezovarje umrla njena mati Ana Pečjak, stara 76 let. Tu zapuša dve hčeri, in sicer Mary Stroj in Ano Mohar ter sina Frank Pečjak, v starem kraju pa še dve hčerki. Iskreno sožalje vsem sorodnikom.

Prosimo!

Pri zadnjem nedeljskem radio programu je bilo izpuščenih nekaj imen darovalcev za radio. Kljub dejstvu, da smo imeli 15 minut več kot eno uro, pa nismo mogli vsega naznaniti, kar bi radi. Prihodnjo nedeljo bodo vsa imena, doslej izpuščena, naznana.

Mr. Svetek čestita

Med številnimi drugimi čestitkami, katere je dobilo vodstvo Slovenskega radio programa preteklo nedeljo je svetljavna čestitka Mr. August F. Svetka, našega pogrebника v Collinwoodu, ki se je brzojavno zahvalil "Ljubljanskemu klubu" za lepo petje. Hvala lepa, Mr. Svetek!

Hvala rojakom v Warrenu

G. Svetozar Banovec nam je iz Warren, Ohio, prinesel \$5.00 kot darilo za slovenski radio program v Clevelandu, kot je bilo sporočano pri zadnjem nedeljskem programu. Iskrena hvala rojakom v Warren, Ohio, zlasti pa Mr. Petriču.

LISTNICA UREDNIŠTVA

J. P. Radi takozvanih "govorečih filmov" je seveda zgubilo delo tisoč in tisoč pevecv in godbenikov. Mi bi vam ne svetovali, da naredite to, kar pišete v svojem pismu. — L. — Na pisma brez podpisa in naslova ne moremo odgovarjati, veseli pa nas, da se zanimate za slovenščino, iz katere želite odpraviti besede tujke. Toda ali ste kdaj slišali o Sisifu?

Zahtevajo preiskavo poslovanja cestne železnice glede stroškov

V mestni zbornici sta bila vložena dva predloga, glede poslovanja družbe cestne železnice. Slednja se vedno pritožuje, da nima dovolj denarja na razpolago in da se mora vozina zvišati. Mestna zbornica mora vsako zvišanje vozne odobriti, in je torej indifektno prizadeta. V zbornici sta bila včeraj stavljena dva predloga, ki zahtevata, da kompanija predloži svoje knjige posebnemu odboru mestne zbornice, da se prepriča, ako kompanija v resnici ekonomično posluje. Zahteva se predložitev vseh poslovnih knjig. Več councilmanov je mnenja, da imajo višji uradniki pri kompaniji preveč letne plače, n. pr. predsednik dobiva \$25,000, tajnik \$20,000, generalni vodja \$20,000. Mesto bo najbrž zahtevalo, da se tozadevno kaj ukrene. Kompanija plačuje letno samo rento za svoje urade \$123,000, vendar ima dosti zemlje v mestu, kjer bi lahko zgradila lastno poslopje in se ognila visokemu rentu.

Pet ubitih v veliki zrakoplovni nesreči

Tilden, Nebr., 7. aprila. Dva mlada zrakoplovca sta bila tu ubita takoj, in tretji zrakoplovec je dobil nevarne poškodbe, ko sta dva zrakoplova trčila skupaj kakih 500 čevljev visoko. Posledica sunka je bila, da sta oba zrakoplova začela goreti in sta padla navzdol. In iz Hays, Kans. se poroča, da sta tudi tam zadela dva zrakoplova, pri čemur so bili ubiti trije zrakoplovci.

Iz Pittsburgha

Nedeljski slovenski radio program je rojak Frank Lahu v Pittsburghu tako ugajal, da je po telefonu poklical radio postajo in se osebno zahvalil Mr. Perdanu za krasno petje. Tudi vam, g. Lah, prav lepa hvala!

Mr. Albin Filipič

Naš dobro poznani rojak Mr. Albin Filipič je preselil svojo slaščičarno iz 15232 Waterloo Rd. v nove prostore na 15319 Waterloo Rd. Opozarjamo na njegov oglas. Rojakom toplo priporočamo Mr. Filipiča.

Društvo Lira

Nocoj zvečer je ob 7:30 pevska vaja Slov. Kat. pevskega društva Lira. Po pevski vaji se pa vrši seja. Prosi se, da se vsi pevci in pevke udeležijo, zlasti pa "kvaterniki."

Manj jesti, več spati

Znani židovski rabinec v Clevelandu, Barnett Brickner, je zadnjo nedeljo govoril, da če bi ljudje več spali, manj jedli, bi mnogo delj živeli in se počutili bolj zdrave in srečne. May be!

Mormonci

Ob priliki praznovanja 100 letnice ustanovitve mormonske verske sekte, je v Clevelandu kakih 100 osebe pristopilo k mormonski sekti. Ženice vlečejo!

Kruh za lačne

Euclid Ave., baptistovska cerkev je razdelila preteklo nedeljo 1500 hlebov kruha brezposelnim, ki so se zbrali pri cerkvi.

Vreme

Mr. Perdan je v nedeljo kljub slabemu vremenu zunaj podal krasen radio program. Kdor zna, ta pa zna!

Nevarno zbolela

Mr. Anton Vehovec nam sporoča, da je njegova mati jako nevarno zbolela. Nahaja se na 1242 E. 176th St.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays
NARODNINA:

Za Ameriko, celo leto\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
 Za Ameriko, pol leta\$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
 Za Cleveland po ramašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
 Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.
 Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0529.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 6th, 1909, at the Post Office
 at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 82. Tue. April, 8th, 1930.

Slovenska kultura.

V Clevelandu kot tudi v drugih mestih širom Zedinjenih držav, imamo stotine in stotine slovenskih društev, katerih namen je gojiti slovensko petje, glasbo, govorico. Imamo slovenske čitalnice, slovenska pevka društva, gimnastična društva in enake organizacije, pri katerih sodeluje, kar moramo z največjim veseljem bilježiti, zlasti naša slovenska mladina, ki je bila rojena v Ameriki.

Zadnjih par tednov smo imeli prihko prisostvovati pri par igrah, katere je uprizorila naša slovenska mladina. Igrali so angleške kratke igre, pa igrali so tudi slovenske igre. Namreč, naši slovenski fantiči in deklič. In kako lepo, kako na mestu so bili. Ne da bi enostavno deklamirali na odr, naši tu rojeni mladeniči in mladenke so se uživali v igro, čutili so tekot igranja, da so sinovi in hčerke slovenskih staršev, sicer nam ne bi mogli proizvajati tako iskreno — slovensko igro.

Marsikdaj smo samim sebi tožili, da smo zapustili našo mladino, da tej mladini nismo podali prave slovenske vzgoje in jokali smo, češ, ko mi umrjemo, se ne bo znalo več za slovensko ime.

Pa ni res. Naši očetje in mamice, ki so vzredili tu v Ameriki toliko tisoč naših slovenskih otrok, so že vedeli, kaj delajo. Zlata srca naših mamic so prepevala svojim otrokom ljubko slovensko pesmico, dočim je očka včasih ostro, toda vselej ljubeznivo zaživjal, zapel in porajal z otroci po stari slovenski navadi.

Vsa tak se imamo v Clevelandu, in najbrž tudi po ostalih slovenskih naselbinah po Ameriki. Oče in mati, oba naseljenca iz stare domovine, sta podlaga in temelj slovenske zavesti svojih otrok. Kjer sta se oče in mati razumela, kadarkoli sta oče in mati bila zavedna svojega rodu, tam so tudi otroci pokazali, da jim je ljubka slovenska pesmica.

Le nič se ne bojmo, da bo naš slovenski rod tako hitro pozabljen v Ameriki. Priprosti slovenski naseljenci so prinesli s seboj v to novo ameriško domovino, dovolj značaja, dovolj kremenitosti in ponosa, da so znali tudi svojim otrokom vcepiti vse, kar jim slovensko kulturo in značaj pojasnjuje.

Ne vemo, kako je v tem oziru po ostalih slovenskih naselbinah širom Zedinjenih držav, toda v Clevelandu znamo, da nismo pozabljeni, in Clevelandu vselej tudi ostale slovenske naselbine v Ameriki sledijo.

Pred več leti se je pod patronanco Slovenskega Narodna Doma ustanovila "Slovenska Mladinska šola," ki je v tem oziru naredila že mnogo dobrega glede slovenske zavesti in ponosa med našo ameriško mladino v naselbinah, ki bi sicer nikdar ne vedela besedice slovenščine, da ni vodstvo Narodnega Doma pomagalo k temu.

Nikakor pa ne smemo pozabiti naših slovenskih katoliških šol. Tudi te naše šole so v veliki meri doprinesle, da se o slovenskem jeziku dostojno govori, da naša mladina spoštuje jezik svojega očeta in matere, in le čuditi se moramo našim otrokom, kako se zavedajo svojega slovenskega jezika. V Clevelandu ne boste slišali od naših otrok, da drugim očitajo, da so "Pollacks," kot se to čuje drugje. Naši otroci v Clevelandu so prepričani, da sta njih majka in ata Slovencec in Slovenka, naši otroci vedo, da imamo Slovenci visoko zmožnost in kulturo.

Prirejamo dramske igre, opere, operete, predstave, telovadne nastore, koncerte in vse drugo, česar je zmožen najbolj kulturni narod na svetu. Naša mladina opazuje vse to, in kljub dejstvu, da je bila rojena v Ameriki in vzgojena v razmerah, ki niso bile prijazne ljubezni do slovenskega jezika, pa se čudi nam, čudi se našim očetom in materam, ki vse to proizvajajo in — ponosna je naša mladina, kajti — vidi in čuti, da smo mi Slovenci in Slovenke, ki smo se priselili sem, zmožni nekaj, da nismo navadni dremavci, pač pa ljubitelji kulture in napredka.

In s tem bomo pridobili našo ljubo mladino, da nam bo sledila, da bo ohranila slovenske ljubice, da bo ponosna, da je slovenskega rodu, in to je, kar nam ugaja: ostanimo dobri Slovenci v Ameriki, dokler moremo. Sram nas ni treba biti, ker smo zmožni toliko kot vsak drug narod na svetu.

D O P I S I

Sheboygan, Wis. — Od tukajnega Welfare Bureau, katerega tvori 25 društev in klubov našega mesta, sem bila povabljen, da jim povem nekaj o Slovencih. Ta organizacija namreč pomaga vsem družinam v mestu, ki so v nadlogah, med temi je tudi en par slovenskih. Povabilo ni so bili govorniki od vseh narodnosti, da pred zastopniki teh društev povedo nekaj o svojih ljudeh. Jaz sem si vzela za predmet naše organizacije. Za informacijo mi je dobro služil uredniški članek tega lista, v katerem

ših misijonarjev v državi Wisconsin, Michigan in Minnesota, ter da je prvi indijanski katekizem in abecednik sestavljen misijonarja Frederik Baraga, ter Indijance učil agrikulture najprvo Slovence, Rev. Francis Pirc. Vse jim je bilo jako novo in čudilo se, da niso tega poprej znali, ter obžalovali, da tako malo poznajo naš narod. Ker so hoteli vedeti, kje je največja slovenska naselbina, sem povzdignila vaš Cleveland. Jako so se čudili poročilu o številnem slovenskem prebivalstvu Clevelanda, o vaših denarnih zavodih, šolah, narodnih domovih i. t. d. Povedala sem da imate med seboj umetnike, pesnike, pisatelje, zdravnike, odvetnike, in sedaj vam je celo mesto Cleveland dalo svoj narodni vrt. Silno je bilo začudenje. Za nameček sem še omenila, koliko so naši ljudje žrtvovali v svetovni vojni za Ameriko, kar jim je jako ugajalo. Prav zadovoljna sem bila z utisom, ki so ga ti podatki dosegli. Imela sem še s seboj nekaj vzorcev slovenskih kleklanih čipk, katere so ženske jako občudovale. Uverjena sem, da so bili ti Amerikanci prepričani da niso oni edini, ki imajo patent na vse na svetu, ter da sem s svojimi dokazi vsaj malo pripomogla h slovenskemu ugledu.

Marie Prislund.

(Op. ured. Hvala Vam, Mrs.

OBLETNICA

Odbila je sedma. V kuhinji je služkinja nadzorovala pečenje piščanca. V obednici je Matilda razmeščala cvetice na pogrnjeni mizi. Bilo je pogrnjeno samo za dvojico. Pečeni piščanec in cvetice so bile donesek k praznovanju pete obletnice, odkar se je Matilda poročila z arhitektom Lebrazzerom.

Ta mala slavnost se je na enak način ponavljala vsako leto in Lebrazzer bi jo bil z nevoljo pogrešal. Kakor vsako leto vstopi tudi letos v sobo, obilen, svečanosten, bledega obraza in obrit, kakor je pač moda; lasje, ki so že bolj redki od senčih, so dolgi in nazaj počesani, zakaj tako jih nosijo umetniki. Delal se bo, kakor da ne ve nič o današnji obletnici, nato se bo nekoliko zdrznil od začudenja, dvignil svoje velike obrvi, ki so črne in kosate kakor brki, nato poreče s prizanesljivim nasmeškom: "Ah, da... obletnica najine poroke... zljubilo se ti je proslavljati... otročje zares... No, končno pa je namen dober."

Svečanosten, kakor je bil vedno, ljubezniv, kar je bil redkokdaj, pritisne rahel poljub na Matildino lice. Ne prinese ji nič v dar, zakaj resni možje, kakor je on, ne morejo misliti na take malenkosti, pa bo sedel k mizi. Pojedla bosta piščanca, izpraznila pol steklenice šumečega vina in pustila pol kozarca za služkinjo, nato izpijeta še malo likerja. S prizanesljivostjo, ki jo kažemo napram otroku, jo Lebrazzer povabi v kinematograf. Ob povratku bo, če je treba, tudi galanten.

Med razmeščanjem cvetic je Matilda razmišljala o tem sporu s tako razdraženimi živci, da ji je hotelo biti kar slabo.

Bila je to mlada, suha, ne prelepa gospe, toda priljučna zaradi svojih velikih sivih oči in svojega skoraj boječega kretanja.

Končala je. Miza je bila okrašena in Matilda je gledala svoje delo s komaj zatajevano jezo.

S kakšnim veseljem bi bila pripravljala vse to za moža, ki bi ga imela rada... Zakaj je vzela — Lebrazzeria? se je vpraševala z obžalovanjem. — Pričela je v ta zakon, ker ni ljubila nikogar, ker je Lebrazzer ugajal njenim sorodnikom in ker je v naših časih tako težko najti moža za gospodično brez dote. Ni pa pomislila, kakšno bo njeno življenje ob boku moža, ki ga je jemala s tako rav-

Prislund, v imenu clevelandskih Slovencev, da ste spregovorili o nas dobro besedo pred Amerikanci. Da, Slovenci, imamo tudi svojo kulturo in velike moke, katerih nas ni treba biti sram in o katerih lahko nekaj povemo Američanom. Treba je le takih zavednih, narodno čutečih žen, kot ste vi, Mrs. Prislund, da stopijo pred Američane in jim povedo o našem pridnem, zavednem, kulturnem narodu).

Za Cankarjev spomenik na Vrhniku so darovala sledeča društva in rojaki:

Po \$10.00: Društvo "Janez Krstnik."

Po \$5.00: Dr. "Comrades" št. 566 S. N. P. J., Agnes Zalokar, "Lipa" št. 129 S. N. P. J.

Po \$2.50: John Lenaršič. • Po \$2.00: "Tabor" št. 139 S. N. P. J., "Na Jutrovem" št. 477 S. N. P. J., Neža Korček.

Po \$1.00: Mary Shally, John Gabrovšek, Dr. "Brooklyn" št. 135 S. N. P. J. pa je darovalo \$4.67.

Vsem darovalcem se podpisani odbor najlepše zahvaljuje. Če bi hotel še kateri rojak nameniti kak dar za spomenik, naj ga pošlje na naslov: Cyril Kunstelj, 6617 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Nabiranje se v kratkem zaključuje.

Odbor za nabiranje za spomenik Ivan-u Cankar-ju.

ŠTEMPIHARJI STAREGA ČASA

Današnji čas zelo ceni telesno moč, kar vidimo najbolje iz ogromnih vsot, ki jih dobivajo boksarji za svoje boje. Toda tudi v starih časih so zelo cenili telesno moč, zlasti stari Grki, ki so zmagovalce pri olimpijskih igrah skoro po božje častili. — Francoski zgodovinar Debay pripoveduje o tem sledeče:

Milo iz Crotona, atlet izredne moči, je štirikrat zmagal v olimpijskih igrah. Če pomislimo, da so se vršile olimpijske igre vsako četrto leto, vidimo, da v 16 letih ni imel nobenega tekmeča, ki bi ga premagal. Bil je res izredno močan. Najmočnejši ostali atleti mu niso mogli iztrgati granatskega jabolka, ki ga je držal samo z dvema prstoma. S tem, da je napol mišice in žile, je pretrgal vrv, ki so mu jo zavezali okrog čela. Naložil si je na rame vola in tekel z njim okoli po stadionu; ko je prispel na cilj, je ubil žival s pestjo. Polydanes iz Tesalije je bil najmočnejši človek svojega časa. Kakor Herkules, junak grških pripovedk, je tudi on ubil ogromnega leva z golimi rokami; z eno roko je zadržal voz, v katerega sta bila vprežena dva konja; precej debela drevesna debla je lomil, kakor mi drobne palice. Kralj Darej ga je poklical na dvor, da bi videl njegovo telesno moč. Ko je stopil na dvor, je pobil z udarcem po glavi tri najmočnejše moke kraljeve garde na tla. Za šalo je delil na vse strani take udarce, da je končno kralj Darej izjavil, da ima zadosti. Nato je prijel bika za zadnji nogi, da se je spodtaknil; podivjana žival je bila z nogami nazaj in se vzpenjala, toda iz rok atleta se je iztrgala le s tem, da je parkelj ostal v njegovih rokah.

Pogledal je na mizo, videl cvetlice, dvignil obrvi in pričel — "Ah, da obletnica..." toda prekinil se je, ker se ni mogel več zatajevati.

"Imam končno naročilo od vlade," je vzkliknil ponosno. "Končno so mi izkazali pravico... Sreča se mi je nasmehnila... Na stotisoče zaslužka v bodočnosti... In gotovo pride tudi odklovanje... Skratka: uspeh za uspehom... Končno so mi izkazali pravico... Sreča je moja..."

Govoril je "moja" sreča, ne "naša" sreča... Ta malenkostna okolnost je Matildo zadel kakor udarec s pestjo... Lebrazzer pred njo, prevzet od slavohepnja, zmagovalen, s svojo blede poltjo, s svojimi velikimi očmi... s svojimi okroglimi in polnimi lici...

Matilda se mu je približala. "Ah! sreča se ti je nasmehnila!..." V trenutku je dvignila laket, spustila svojo majhno roko na tolsto možovo lice in, po svojem močnem zaletu odbita, se odmaknila.

"Končno!" je rekla zmagovalno. "Tako silno sem si tega želela!"

Lebrazzer je obstal, kakor da bi treščilo vanj. "Kaj naj to pomeni?" je rekel in se prijel za udarjeno lice. "Kaj to pomeni?!... Pomeni, da grem od tebe," je upila Matilda. "Tvoja sreča je dosežena in jaz grem! Ne morem več prenašati!... Pravico so ti izkazali?... Da!... Torej tudi jaz sem ti jo izkazala, pravico!... Lahko noč; le jej si svoje pišče!..."

Usmerila je korak proti vratom. Mož se je pognal za njo in jo pridržal. V svojem razburjenju ni Matilda prej občutila strahu. Občutila pa ga je v tistem hipu. Ali jo mož sedaj ubije? Toda pred seboj je videla obličje, kakršnega ni še videla na njem. Bilo je to začudeno, razočarano obličje, kakor obličje nekoga, ki ne razume, kaj se godi okrog njega.

"Matilda!" je upil. "Kaj sem ti vendar naredil? Nočem, da greš od mene!... Saj te ljubim, rad te imam, ti moja mala... Saj veš... Tvoj Ludovik sem... Ubožica, razburila si se in ti je prevzelo živce... Povedal sem ti o svoji sreči brez obzira, nenadoma, in to te je pretreslo... Ti, tako dobra, pa si me oklofutila... Bil je to samo izbruh hipne besnosti... Pomiri se, draga. Videla boš, kako bova srečna... vse tvoje želje izpolnim... tako srečna bova oba..."

Matilda bi ne mogla povedati, ali je bil on iskren, ko je govoril, da je bil to samo nenadni izbruh živcev. Toda njegov strah, da bi jo izgubil, je bil iskren. Imel jo je rad, o tem je bila zdaj uverjena. In življenje po sreči, ki ju je doletela, ob strani moža, o katerem je sedaj vedela, kako ga mora obvladati, se ji je zdelo mogoče, celo prijetno.

"Pojdiva, dragica, sediva za mizo. Jejva piščanca, pijva šampanjca. Povedal ti bom vse natančno. Napravila si bova načrt za bodočnost... To bo prava obletnica današnja!"

Ni bil več dostojanstven in molčeč... Nasmešek dobričine mu je razsvetljeval obličje.

Matilda se je večkrat ozrla na široko lice svojega moža, kjer so se poznali rdeči znaki njenih petih prstov, pa je pomislila: "Zakaj ga nisem že poprej oklofutila?!!!"

Matilda bi ne mogla povedati, ali je bil on iskren, ko je govoril, da je bil to samo nenadni izbruh živcev. Toda njegov strah, da bi jo izgubil, je bil iskren. Imel jo je rad, o tem je bila zdaj uverjena. In življenje po sreči, ki ju je doletela, ob strani moža, o katerem je sedaj vedela, kako ga mora obvladati, se ji je zdelo mogoče, celo prijetno.

"Pojdiva, dragica, sediva za mizo. Jejva piščanca, pijva šampanjca. Povedal ti bom vse natančno. Napravila si bova načrt za bodočnost... To bo prava obletnica današnja!"

Ni bil več dostojanstven in molčeč... Nasmešek dobričine mu je razsvetljeval obličje.

Matilda se je večkrat ozrla na široko lice svojega moža, kjer so se poznali rdeči znaki njenih petih prstov, pa je pomislila: "Zakaj ga nisem že poprej oklofutila?!!!"

Matilda bi ne mogla povedati, ali je bil on iskren, ko je govoril, da je bil to samo nenadni izbruh živcev. Toda njegov strah, da bi jo izgubil, je bil iskren. Imel jo je rad, o tem je bila zdaj uverjena. In življenje po sreči, ki ju je doletela, ob strani moža, o katerem je sedaj vedela, kako ga mora obvladati, se ji je zdelo mogoče, celo prijetno.

"Pojdiva, dragica, sediva za mizo. Jejva piščanca, pijva šampanjca. Povedal ti bom vse natančno. Napravila si bova načrt za bodočnost... To bo prava obletnica današnja!"

Ni bil več dostojanstven in molčeč... Nasmešek dobričine mu je razsvetljeval obličje.

Matilda se je večkrat ozrla na široko lice svojega moža, kjer so se poznali rdeči znaki njenih petih prstov, pa je pomislila: "Zakaj ga nisem že poprej oklofutila?!!!"

Njen mož Avdija Nikšić iz Nikšića je bil za časa turške uprave v Bosni starešina omejene čete, nato pa gostilničar. Živela sta stalno v Polomu. Bila sta precej bogata in sta imela osem otrok. Ajka je preživela moža in vse otroke. Zadnjega sina je izgubila v vojni in ta izguba je strašno učinkovala na njeno dušo. Iz njenega jecljavega govora se da spoznati, da vedno govori o tem zadnjem sinu, o nekdanjem bogastvu in sreči. Pri tem dobi gotove duševne napade, kriči, zmerja in ukazuje, naj ji prinese moke, masla in drugega. Tako ta nesrečna starica doživlja v takih trenutkih zopet staro in zanjo nekdanje srečno dobo.

Njen mož Avdija Nikšić iz Nikšića je bil za časa turške uprave v Bosni starešina omejene čete, nato pa gostilničar. Živela sta stalno v Polomu. Bila sta precej bogata in sta imela osem otrok. Ajka je preživela moža in vse otroke. Zadnjega sina je izgubila v vojni in ta izguba je strašno učinkovala na njeno dušo. Iz njenega jecljavega govora se da spoznati, da vedno govori o tem zadnjem sinu, o nekdanjem bogastvu in sreči. Pri tem dobi gotove duševne napade, kriči, zmerja in ukazuje, naj ji prinese moke, masla in drugega. Tako ta nesrečna starica doživlja v takih trenutkih zopet staro in zanjo nekdanje srečno dobo.

Njen mož Avdija Nikšić iz Nikšića je bil za časa turške uprave v Bosni starešina omejene čete, nato pa gostilničar. Živela sta stalno v Polomu. Bila sta precej bogata in sta imela osem otrok. Ajka je preživela moža in vse otroke. Zadnjega sina je izgubila v vojni in ta izguba je strašno učinkovala na njeno dušo. Iz njenega jecljavega govora se da spoznati, da vedno govori o tem zadnjem sinu, o nekdanjem bogastvu in sreči. Pri tem dobi gotove duševne napade, kriči, zmerja in ukazuje, naj ji prinese moke, masla in drugega. Tako ta nesrečna starica doživlja v takih trenutkih zopet staro in zanjo nekdanje srečno dobo.

Njen mož Avdija Nikšić iz Nikšića je bil za časa turške uprave v Bosni starešina omejene čete, nato pa gostilničar. Živela sta stalno v Polomu. Bila sta precej bogata in sta imela osem otrok. Ajka je preživela moža in vse otroke. Zadnjega sina je izgubila v vojni in ta izguba je strašno učinkovala na njeno dušo. Iz njenega jecljavega govora se da spoznati, da vedno govori o tem zadnjem sinu, o nekdanjem bogastvu in sreči. Pri tem dobi gotove duševne napade, kriči, zmerja in ukazuje, naj ji prinese moke, masla in drugega. Tako ta nesrečna starica doživlja v takih trenutkih zopet staro in zanjo nekdanje srečno dobo.

Njen mož Avdija Nikšić iz Nikšića je bil za časa turške uprave v Bosni starešina omejene čete, nato pa gostilničar. Živela sta stalno v Polomu. Bila sta precej bogata in sta imela osem otrok. Ajka je preživela moža in vse otroke. Zadnjega sina je izgubila v vojni in ta izguba je strašno učinkovala na njeno dušo. Iz njenega jecljavega govora se da spoznati, da vedno govori o tem zadnjem sinu, o nekdanjem bogastvu in sreči. Pri tem dobi gotove duševne napade, kriči, zmerja in ukazuje, naj ji prinese moke, masla in drugega. Tako ta nesrečna starica doživlja v takih trenutkih zopet staro in zanjo nekdanje srečno dobo.

Njen mož Avdija Nikšić iz Nikšića je bil za časa turške uprave v Bosni starešina omejene čete, nato pa gostilničar. Živela sta stalno v Polomu. Bila sta precej bogata in sta imela osem otrok. Ajka je preživela moža in vse otroke. Zadnjega sina je izgubila v vojni in ta izguba je strašno učinkovala na njeno dušo. Iz njenega jecljavega govora se da spoznati, da vedno govori o tem zadnjem sinu, o nekdanjem bogastvu in sreči. Pri tem dobi gotove duševne napade, kriči, zmerja in ukazuje, naj ji prinese moke, masla in drugega. Tako ta nesrečna starica doživlja v takih trenutkih zopet staro in zanjo nekdanje srečno dobo.

Njen mož Avdija Nikšić iz Nikšića je bil za časa turške uprave v Bosni starešina omejene čete, nato pa gostilničar. Živela sta stalno v Polomu. Bila sta precej bogata in sta imela osem otrok. Ajka je preživela moža in vse otroke. Zadnjega sina je izgubila v vojni in ta izguba je strašno učinkovala na njeno dušo. Iz njenega jecljavega govora se da spoznati, da vedno govori o tem zadnjem sinu, o nekdanjem bogastvu in sreči. Pri tem dobi gotove duševne napade, kriči, zmerja in ukazuje, naj ji prinese moke, masla in drugega. Tako ta nesrečna starica doživlja v takih trenutkih zopet staro in zanjo nekdanje srečno dobo.

Njen mož Avdija Nikšić iz Nikšića je bil za časa turške uprave v Bosni starešina omejene čete, nato pa gostilničar. Živela sta stalno v Polomu. Bila sta precej bogata in sta imela osem otrok. Ajka je preživela moža in vse otroke. Zadnjega sina je izgubila v vojni in ta izguba je strašno učinkovala na njeno dušo. Iz njenega jecljavega govora se da spoznati, da vedno govori o tem zadnjem sinu, o nekdanjem bogastvu in sreči. Pri tem dobi gotove duševne napade, kriči, zmerja in ukazuje, naj ji prinese moke, masla in drugega. Tako ta nesrečna starica doživlja v takih trenutkih zopet staro in zanjo nekdanje srečno dobo.

Njen mož Avdija Nikšić iz Nikšića je bil za časa turške uprave v Bosni starešina omejene čete, nato pa gostilničar. Živela sta stalno v Polomu. Bila sta precej bogata in sta imela osem otrok. Ajka je preživela moža in vse otroke. Zadnjega sina je izgubila v vojni in ta izguba je strašno učinkovala na njeno dušo. Iz njenega jecljavega govora se da spoznati, da vedno govori o tem zadnjem sinu, o nekdanjem bogastvu in sreči. Pri tem dobi gotove duševne napade, kriči, zmerja in ukazuje, naj ji prinese moke, masla in drugega. Tako ta nesrečna starica doživlja v takih trenutkih zopet staro in zanjo nekdanje srečno dobo.

Njen mož Avdija Nikšić iz Nikšića je bil za časa turške uprave v Bosni starešina omejene čete, nato pa gostilničar. Živela sta stalno v Polomu. Bila sta precej bogata in sta imela osem otrok. Ajka je preživela moža in vse otroke. Zadnjega sina je izgubila v vojni in ta izguba je strašno učinkovala na njeno dušo. Iz njenega jecljavega govora se da spoznati, da vedno govori o tem zadnjem sinu, o nekdanjem bogastvu in sreči. Pri tem dobi gotove duševne napade, kriči, zmerja in ukazuje, naj ji prinese moke, masla in drugega. Tako ta nesrečna starica doživlja v takih trenutkih zopet staro in zanjo nekdanje srečno dobo.

Če verjamete, al' pa ne...

V neki vasi pri Žužemberku je živel premožen kmet, ki si je mislil, da se je že dovolj nagaral in da bo dal svoje posestvo "čez" sinu. Reče svojemu sinu:

"Sin moj, dovolj si star, pameten tudi zadosti. Jaz ti bom izročil posestvo, ti se pa ozri nekoliko okrog za nevesto. Izbiraj, kakor veš in znaš, samo glej kaj boš pripeljal v hišo."

Sin je bil vesel očetove moške besede, pa se je vlegel v senco zadej za hišo in premišljeval, kam bi šel vprašat za nevesto. Modroval je takole:

Moj oče so rekli: oženim naj se, sedaj pa preišljam: al bi se, al ne.

Na levo in desno in križem sveta, okrog se oziram: dovolj je blaga.

Velike ne maram, zapodil bi jo; bojim se, da nosil bi lojtro zanj.

Majhne ne maram, četudi ima grad: če bi jo poljubil, bi zlomil si vrat.

Debele ne maram: je polna masti, še goska pretolsta mi nič ne diši.

Presuhe ne maram: ta je za post, če rabim polena, grem sekati jih v gozd.

Učene ne maram: ker to bi bil zlod', ker jaz bi bil hlapec, in ona gospod.

Neumne ne maram: ker zame ta ni, ker nočem pri solnezu zatisnit oči.

Prestare ne maram: ker skušnje 'ma pač, in nočem pregodaj znebiti se hlač.

Premlade ne maram: je huče krvi, bi kmal' posušila te moje kosti.

Bogate ne maram, če nima možgan, saj kruha ne stradam in nisem cigan.

Revne ne maram: brez cvenka ni nič, rajši sem sam in pojem kot ptič.

Nemke ne maram, ker Slave sem sin, Slovence ne manjka slovenskih deklin.

Pa kaj bi še pravil in kaj bi še pel, saj veste, da ptiček se davno že vjel.

△

Neki govornik, ki je hotel svoje besede in križal se posebno povdarjati, je razložil z odga: "Ko bi se zile vse vode v eno vodo, in ko bi zrastle vsa drevesa v eno drevo, in ko bi se spremenile vse sekire v eno sekiro, in ko bi bili vsi možje en mož, pa bi ta mož prijel za tisto sekiro, pa bi posekal tisto veliko drevo, in bi tisto veliko drevo padlo v tisto veliko vodo — kaj bi bil to za en štrbun?"

△

Potnik pride v mal podeželski trg in vpraša v gostilni, če imajo kakšno sobo za prenočišče. Gostilničar mu reče, da imajo sobe in sicer take, ki stanejo 50c in take, ki stanejo 75c.

"Kaj je pa razlika med sobama za 50c in 75c?" vpraša potnik.

Gostilničar odgovori: "V tistih sobah za 75c damo tudi mišje pasti."

ANTON STRAZAR:

Francoska ljubica

Povest iz francoskih časov

"Kar pri nas ostani. Če si ti rešil Francoza, gotovo ti bo tudi on sedaj pomagal," je govoril Zajec.

Matevž je sklenil ostati kar pri Zajcu, dokler se kaj ne preokrene.

V.

Na veliki ponedeljek v letu 1811, ko se je Marjanca vračala proti domu, spremenjale je namreč nekaj časa Ludovika, so jo iznenada napadli rokovanjaci; bil je pri njih tudi Peter. Pretrčevanje klice dekleta je sreči čul Matevž.

Iz strahu pred rokovanjaci in Petrovim maščevanjem se je Matevž Drobež zadržal skoro celo zimo pri Zajcu. Kajpak, takole podnevi je iz raznih skrivališč prav dobro opazoval, kako ljudje hodijo okoli sosedarja. Le parkrat je videl berača Petersiljčka, pa še dva druga prav odurna krepka možaka. Takoj ob pričetku postnih dni in še enkrat pozneje so skušali francoski žandarji ujeti Petra; pa obakrat jim jo je upihal.

Ker pa potem skoro nihče več ni videl Petra, se je vse to začelo nekako pozabljeni; tudi Matevž je postal nekako bolj pogumen in je znova začel hoditi po svojih starih potih. Samo to je gledal, da ponoči ni kolovratil se in tja.

Bil je cvetni teden in prav toplo je bilo, ko sta se kakor slučajno sešla v Podpeči v Pavličevi gostilni z beračem Petersiljčkom. Ta ni pil sam pri veliki mizi; poleg njega je bil tudi Grmarjev Peter in še dva druga dedca, prav ista, ki ju je pozimi včasih videl pri Grmarju. Poleg teh pivec so bili tudi razni popotniki, ki so se krepčali, da se pozneje odpeljejo dalje s cesarsko pošto proti Ljubljani.

Zelo neljubo je bilo Matevžu to snidenje; pa tudi četvorici ni bilo prijetno. Hitro so izpili, plačali in odšli. Ko so odšli, se je zmuznil tudi Matevž iz gostilne, da vidi, kam bodo šli ti njegovi smrtni sovražniki. Videli jih je, da so hodili za postnim mlinom in za vodo Radomljo proti Praprečam.

Matevž se je vrnil v gostilno. Prav čmeren je bil in začel se je tolažiti z vinom in premišljevat; Zakaj neki so ti odšli po tako ovinkastih potih? Namesto da bi šli po Dunajski cesti in po Črnem grabnu, so krenili po stranskih potih. Bog ve, kakšne namere imajo?"

* Osobito tako sovražno Petrov pogled ga je skrbel.

Nameraval je iti proti Raholčam, pa se je premislil. Ko je zapregel postiljon Balant konje, da pelje pošto proti Stajerskem, je tudi on sedel k njemu ter se odpeljal po Črnem grabnu.

Ko se je tako vozil s postiljonom, so se ustavili kakor običajno v Blagovici.

Ni se malo začudil Matevžu, ko je zagledal zoprnega Petersiljčka. Segel si je v lase in začel premišljevat, od kod neki se je vzel ta rokovanjski vohun.

Hitro je smuknil v gostilni v kamrico, da se mu skrije. Ko je znova peljal postiljon dalje, je tudi on nadaljeval vožnjo, a pri Zajcu je izstopil.

Pod gradiško vasio v "Zavici," kjer se stekata skupaj potoka Drijšca in Radomlja, so se ustavili Grmarjev Peter, berač Petersiljček in ostala dva pajdaša. Usledilo so se na mejo k robu gozda. Peter je jezno pljunil na tla in izpregovoril:

"Prijetelji, kamor se ganemo, povsod nas zasleduje vražji Drobež. Volk se prežene, kača se ubije, ali tega človeka ne bomo spravili v kraj. Kaj pravite?"

"Bodi brez skrbi, Peter," izpregovoril eden teh dveh tovarišev. "Kdor se je meni zameril in obležal v želodcu, ta ni dolgo hodil po svojih nogah. Ti, Petersiljček, pojdi zdaj po Črnem grabnu, pa dobro vohaj, kje se bo ustavil naš sovražnik. Kadar ga iztakneš, veš, kje boš naš iskal. Pa hodi ti moraš hitro, ne smeš izgubiti tudi ene minute!"

Možaki so se še malo posvetovali, kako in kaj morajo ukreniti, potem pa so se razšli. Petersiljček jo je krenil sam na levo čez Kurnik, Trnovo in Krašnje. Peter in njegova pajdaša pa so odšli skozi gozdnato pot po kradskih brdih proti moravski plati. Na koncu Krašnje je berača Petersiljčka došel neki voznik. Lažnjivi berač je prosil voznika, naj ga vzame k sebi na voz, češ, da silno težko hodi. Tako se je Petersiljček udobno peljal. Malo pred Gornjimi Lokami pa je voznika došla cesarska pošta. Veliko veselje je obšlo Petersiljčka, ko je videl, da se pri postiljonu pelje tudi Matevž.

Ker se je postiljon dostikrat ustavljal, je prispel Petersiljček poprej v Blagovico kakor pa Matevž.

V Blagovici se je voznik ustavil, pa tudi Petersiljček je izstopil, čakajoč Drobeža, ki se je dobre pol ure pozneje pripeljal za njim.

Ko se je znova Drobež peljal dalje, je počasi odšel za njim tudi Petersiljček.

V St. Ožbaldu se ni upal iti skozi vas, kajti bil je od zadnjega dogodka preslabo zaznamovan, ker je vohunil za Petra. Zato je krenil proti Golčajski planoti, kjer so pastirji pasli drobnico; tamkaj je poklical enega od njih:

"Fante, ali greš oprezovat do Zajca v St. Ožbold, če se je tam kaj ustavil Matevž? Na, tu imaš četrtek (firar)! Če pa boš še kaj slišal, kar bo on govoril tamkaj, mi boš tudi povedal, pa boš dobil lahko še eno evančarico. To je toliko, kolikor ves mešec zaslužiš. Hodi torej hitro fante!"

Pastir je hitro odšel, a Petersiljček se je ulegel na mehki cvetoči resovec in zaspal.

Iz sladkega spanja je berač čez kak dve uri prebudil pastir Sedla sta in Petersiljček je zvedel od njega:

"Petersiljček, veš, tebi slaba prede. Kmalu bodo prišli tisti Francozje, pa bodo poslali v malho tebe in tistega Grmarjevega Petra. To sem slišal na svoja ušesa. Ti zalezujes Drobeža, a on tebe. Ne bi ti povedal vsega, pa saj jaz tudi z rokovanjaci držim. To so pravi ljudje, Marsikatero evančarico sem že dobil od njih!"

"Tudi jaz ti dam kar dve, prijatelj. Na, tu jih imaš!"

Pastir je kar zazijal nad takim plačilom in se lepo zahvaljeval:

"No, no, ti si pa res človek! Le oglasi se še pri meni. Vedno ti bom storil, kar si boš želel. Pozdravi v mojem imenu tudi Grmarjevega Petra!"

Petersiljček je pograbil palico in odšel hitrih korakov, da pride čimprej do Petra in njegovih pajdašev z važno novico.

Kuštravi pastir, krepak, 20-letni fante, pa se je zasukal veselo na peti in zavriskal, da je odmevalo iz griča v grič. Bil je vesel take nagrade. Prav imenitno se bo na veliki ponedeljek zabaval v gostilnah v Blagovici in zamagal pirhe.

Po Dunajski cesti v Črnem grabnu je kar mrgolelo raznih tujih ljudi: rokovanjacev, avstrijskih agentov, pa francoskih vojakov in žandarjev. Vsi ti so drug drugega zalezovali in priganjali.

Zelo malo je torej bilo takih ljudi, ki bi bili resnični prijatelji Francoza, toda med temi sta bila Zajec pa Matevž. Ko so se vršili ti dogodki, je Matevž zahajal skoro sleherni večer k Zajcu ali pa se je pri njem zadržal

kar po cele dni.

V takih nemirnih časih je prišla velika noč v letu 1811.

Ko sta prišla na veliko soboto skupno domov od procesije vstajenja Zajc in Matevž ter sedla zunaj hiše na klop, je menil gospodar:

"Skoro tako razburkano veliko noč imamo, kakor je bila ob Kristusovi smrti. Tudi takrat je vrelo in kipel na vseh koncih in krajih. Po našem Črnem grabnu se klatijo že več let malopridni ljudje, tako da se človek ne more skoro že nikamor prikazati iz svoje hiše. To je sedaj dobro, da Francozje rokomayhe lovijo in jim strižejo peroti."

"Če jih Francoz je ne bodo spravili v kraj, ne vem, kaj bo. Pa upajmo, da jih bodo. Najhujše je pa to, ker so naši domačini poleg in so zvesti pomagači soderge. Baš prav, da pride ta praznični ponedeljek po pirhe Ludovik, kakor mi je rek el davi. Marsikaj se bomo pogovorili. Poprej ne bomo imeli mirnega spanja, dokler ne bomo ulovili Petra in berača Petersiljčka."

Nadaljni njun pogovor je prekinil prihod neznanega tujca, ki je imel preko ramen malo culico, a v roki debelo palico. Po zunanosti ni bil nič kaj prijazen; bil je star okoli 50 let, pa ves obraščen po lice, a preko čela je imel brazgotino.

V primorskem narečju je zaprosil, če bi se mogel ustaviti pri Zajcu za velikonočne praznike. Kar bo snedel in ležišče rad plačal, samo da bo v miru ta dva dni. Povedal je tudi, da je strojarski pomočnik in da je na potovanju.

"Kar lahko ostanete, prijatelj. Postrežbe vam ne bomo nič računali. Mi smo še stare sorte ljudje."

Tujec je sedel poleg njiju. Razume se, da so imeli sedaj vse drugačne pogovore. Pogovarjali so se tako do večera, ko jih je prišla Marjanca klicat k večerji.

Kmalu po opoldnevu na praznični ponedeljek je prišel k Zajcu po pirhe francoski Ludovik, kakor so mu splošno rekli. Vse prehitro so minevale ure očetu Zajcu in njegovi ženi. Najbolj zadovoljna pa sta bila Marjanca in Ludovik. Da pa je bila zabava še bolj popolna, je skrbel Matevž Drobež, ki je bil po dolgem času spet dobre volje.

Prav z mrakom se je poslovil prijazen Francoz; z njim je odšla tudi Marjanca, da ga nekoliko pospremi.

Matevž je postal zelo nemiren, ko sta odšla srečna mlada človeka; kar mu ni bilo ovstanka in dobrih deset minut zatem je odšel za njima.

Šel seveda ni iz radovednosti, kaj se bosta pogovarjala, temveč, da bo v pomoč, če bi se slučajno pokazali rokovanjaci pod Petrovim vodstvom.

Zelo previdno jima je sledil in ju ni izpustil izpred oči. Malo pred Blagovico sta se zaljubljenca poslovila in Marjanca je hitela domov.

Za grmovjem ob desni strani ceste ji je sledil skrbni Matevž. Zdajci je je deklet pretrčevanje kriknilo in začelo klicati na pomoč. Matevž je prebledel, toda takoj se mu je vrnila preudarnost in z veliko naglico se je počasi splazil proti Marjanci.

Videl je kmalu, kaj se je zgodilo. Marjanco so napadli štirje moški in jo hitro tirali proti Golčarju. Med njimi je bil tudi Grmarjev Peter.

Ko je Matevž zasledoval napadalce, se je naenkrat pojavil pri njih tudi Petersiljček. Nenadoma so se ustavili in Matevž je prav razločno čul Petra, ki je govoril:

"Petersiljček, dobro si opravil! Lepo plačilo dobiš, sedaj pa hitro opravi še drugo, a okrog polnoči se oglasi pri nas!"

Matevžu je bilo sedaj jasno: To je vse delo Petersiljčkovo! Tega mora sedaj ugrabiti, pa bo rešena tudi Marjanca! Čisto po mačje tihu mu je sle-

dil; ko si je bil gotov, da je varren, je planil k njemu, ga pograbil za vrat, zavijtel nad njim nož in mu zagrozil:

"Hodi pred menoj, kamor ti ukažem, sicer ti takoj porinem nož v tvoje ničvredno srce!"

Kot mali otrok ubogljivo je šel Petersiljček pred Drobežem. Prav hitro sta stopala proti Zajcu.

VI.

Še pred polnočjo tistega dne so v skrivališču zajeli Petra, njegove pajdaše in rešili Marjanco.

Komaj dober četrt ure po napadu je že Zajc dirjal z vozikom po veliki cesti, da dohiti Ludovika. Došel ga je še pred Krašnje.

Mladi Francoz je sedel k očancu in še hitreje sta dirjala proti Lukovici.

Ze tekotom petih minut je bilo z vojaško naglico pripravljenih pet žandarjev. Kakor bi jim gorelo pod nogami, so dirjali nazaj.

Samo pri Zajcu so se za hip ustavili, se nekoliko okrepčali a nato odšli. Četita se je pomnožila za troje možakov, Matevžeta in Zajca, a s seboj so tirali tudi ujetnika Petersiljčka kot kačipot.

(Dalje prihodnjic.)

MALI OGLASI

Delo dobi

moški, ki je pripravljen sprejeti delo na farmah. Vprašajte na 1148 Norwood Rd.

Lot napredaj

Jako lep lot napredaj, meri 50 x257 čevljev, na Abbey Ave., se prodaja zelo poceni. Vprašajte na 18941 Abbey Ave. (j4)

V najem

se da čedno stanovanje, 5 sob, jako poceni. Čedne sobe. Vprašajte na 1283 E. 55th St. zadal. (83)

Važno za Makabejce!

Člani društva Carniola Tent, št. 1288, The Maccabees, ki so v potrebi, radi brezposelnosti ali bolezn, in mogoče ne morejo plačevati asesmentov, naj iz tega vzroka nikar ne pustijo društva, ker je v takem slučaju pripravljena organizacija Maccabees pomagati svojim članom iz stiske.

Organizacija Maccabees daje posojila na zavarovalne police vsem članom, ki pripadajo v to organizacijo že tri leta. Člani pa, ki pripadajo k Makabejem že od leta 1922, in ki hočejo iz tega ali onega vzroka pustiti društvo, dobijo povrnjeno svoto v gotovem znesku, kar so vplačali.

Vse te člane se opozarja, da dobijo natančna pojasnila v društvenem uradu in sicer v starem poslopju S. N. Doma. Urad je odprt v torek, četrtek in soboto od 6.30 do 8. ure zvečer.

Felix Strumbelj, pomožni tajnik.

POHIŠTVO NAPRODAJ

za štiri sobe. Pohištvo je za dve spalni sobi, obednico, kuhinjo in dobi se tudi šivalni stroj. Tudi peč za gorkoto. Proda se radi odhoda iz Clevelanda. Poizve se na 1035 E. 76th St. (84)

Išče se

dober mož, ali pa mala družina, ki bi delala na farmi. Stanovanje zastoj in si tudi lahko kaj pridelajo. Oglasite se v soboto zvečer ali v nedeljo na 929 E. 207th St. Euclid Village. (94)

Išče sobo

s hrano, 19-letno dekle, pri dobri družini. Pustite naslov v uradu tega lista. (82)

BRAZIS BROS.

FINE OBLEKE IN VRHNE SUKNJE PO \$14.50
6905-07 Superior Ave.

Naznanilo

CENJENEMU OBČINSTVU NAZNANJAM, DA SEM PRESELIL SVOJO SLAŠČICARNO IZ
15232 WATERLOO RD. NA

15319 Waterloo Rd.

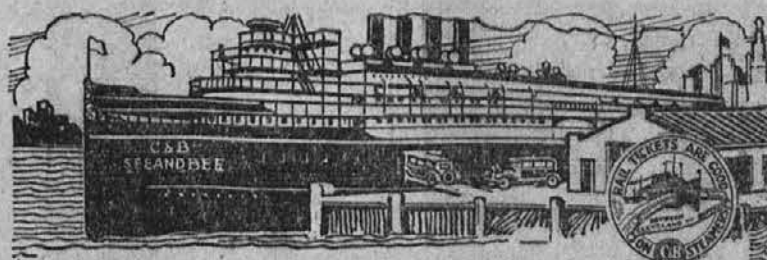
Ker imam sedaj večje in lepše prostore, bom cenjenim odjemalcem, prijateljem in znancem še boljše postregel, kot dosedaj. Imam veliko zalogo vseh vrst cigar, cigaret, slaščic, sladoleda in šolskih potrebščin. V zalogi bom imel tudi nekoliko grocerije.

Rojake in rojakinje prijazno vabim, da obiščejo mojo trgovino, kjer bodo vedno prijazno postreženi.

Se vrljudno priporočam

Albin Filipic

15319 Waterloo Rd.

TRAVEL VIA LAKE ERIE

to Niagara Falls, Eastern and Canadian Points

LET THE C. & B. LINE be your host for a delightful, refreshing night's trip between Cleveland and Buffalo or to Ft. Stanley, Can. Travel while you sleep. Avoid miles and miles of congested roadways via these short routes to Canada and the East. Every comfort and courtesy of a modern hotel await you. Autos carried.

Cleveland-Buffalo Division

Steamers each way, every night, leaving at 9:00 p. m., arriving at 7:30 a. m. (E. S. T.) April 15th to November 15th.

Fare, \$5.00 one way, \$8.50 Round Trip. Auto Rate \$6.50 up.

Cleveland-Port Stanley, Canadian Division

Steamer leaves Cleveland midnight, arriving Port Stanley 6:00 a. m. Returning, leaves there 4:30 p. m., arriving Cleveland 9:30 p. m. June 20th to September 6th.

Fare \$3.00 one way; \$5.00 round trip. Auto Rate \$4.50 and up

Write for free folder and Auto Map. Ask for details on C. & B. Line Triangles, Circle and All Expense Tour, also 1930 Cruise de Lake to Chicago via South St. Marie.

THE CLEVELAND AND BUFFALO TRANSIT COMPANY

E. 9th Street Pier Cleveland, O.

SAVE A DAY THE C. & B. WAY

Lottie Villipique in Cleo Gregory sta bila aretirana v Camden, S. C., obdolžena, da sta zabodla 16 letno Bessie Robinson. Lottie in umorjena sta se pripravili radi ljubezni mladega fanta.

Na sliki vidite dr. W. V. Lidner-ja, iz prohibicijskega urada v Washingtonu, ki je izjavil, da so pronašli iz česa izvira najnovejša bolezen, za katero so oboleli ljudje, ki so pili takozvani "jamaica ginger."

80 letna Lambert Calderon, ki je bila aretirana v Los Angelesu, obdolžena, da je prodala en "pajnt" žganja. Stara ženica je povedala, da ni vedela, da je delala proti postavi, ko je prodala žganje.

Priporočilo

Letos kot vsako leto imam za velikonočne praznike veliko zalogo doma posušenega, okusnega mesa kot

SUNKE, ŽELODCE, KLOBASE IN PLECETA

ANTON BASCA

1016 E. 61st St.

Florida 5248-J

TAJNOST LJUBOSUMNEGA VOJVODE

Spisal GABRILOU

za "Ameriško Domovino"
A. SABEC.

"Zdaj," je rekel Taintain, "pa lahko mirno odidem. Torej nasvidenjem!" in ne da bi čakal odgovora, je odšel. Toda kmalu je bil ustavljen ob Bomaršefa, ki mu je prišel skoro brez sapé n. sproti:

"Iščem vas," je rekel Bomaršef; "marki de Croisenois je v pisarni, kjer preklinja kakor kak voznik."

"Pojdite nazaj v pisarno in povejte markiju, da bo mojster kmalu tam," je rekel Taintain. Ko je to izrekel, je Taintain zavil v neko stransko ulico, ki je vodila ob Rigalovem bančnem poslopu.

Marki je hodil gor in dol po Rigalovi pisarni in preklinjal. "Lepi trgovci, pri moji veri!" se je jezil. "Najprej določijo sestanek, potem pa ni nobenega tu!" Toda takoj za tem je utihnil, kajti odprla so se vrata notranje pisarne in na pragu se je pojavil Maskarin. "Točnost ne obstoja v tem," je rekel Maskarin, "če se pride prezagodaj, temveč ob času, ki je določen."

Marki de Croisenois je takoj utihnil ter sledil Maskarinu v njegov sankt, kjer je začel Maskarin nekaj iskati po mizi. Ko je končno našel, kar je iskal, se je obrnil k markiju.

"Želel sem vas videti," je rekel Maskarin, "zastran onega velikega finančnega podvzetja, katerega boste v kratkem podvezeli."

"Da, razumem vas; treba se je sporazumeti glede tega."

"Prav. V Rue Vivienne so že najeti uradni prostori, pravila družbe so spisana, ravnatelji izvoljeni in družba registrirana. Tiskarna nam je včeraj poslala tiskana pravila in vse ostalo, kar pričnete lahko že jutri razpošiljati."

"Ampak —"

"Čitajte sami," je rekel Maskarin ter dal markiju tozadevno tiskovino.

Cloisenois je vzel listino v roko ter glasno bral:

BAKRENI RUDNIKI V TAFILI, ALGERIJA.

Predsednik: Marki Henry de Croisenois.

Glavnica: štiri milijone frankov.

Ta družba ni bila ustanovljena na ljubo špekulatorjev, ki so pripravljeni mnogo riskirati, da dobe v najkrajšem času visoke dividende.

Delničarji Družbe za izkoriščanje bakrenih rudnikov se bodo morali zadovoljiti s šestimi, največ s sedmimi odstotki dividende.

"Nu," ga je prekinil Maskarin, "kaj pravite k temu uvodu?"

"Ni slab. Toda kako naj našo igro do konca izpeljemo in zaključimo?"

"Prav lahko. Nekega dne boste dali v časopisje oglas, da sta bili dve tretjini družbine glavnice neuspešno vloženi v to podjetje. Šest mesecev zatem boste spet naznanili, da je bila družba likvidirana in da ni ostalo nikake bilance. Nato si boste umili roke in stvar bo končana."

Croisenois je sicer čutil, da mu to zagotovilo ne daje trdnih tal, vendar se je udal.

"Vendar se mi zdi čudno, da bi baš v tem trenutku pričeli s tem podvzetjem. Ali ne bi bilo pametnejše, če bi prej pospešili mojo poroko? Ali ne mislite, da mi grof de Mussidan lahko v zadnjem trenutku odkloni roko svoje hčere, ker ne bo pri volji riskirati njene dote za tako podvzetje?"

Maskarin ga je ježno prekinil. "To se pravi," je rekel Maskarin, "da kadar boste enkrat po-

ročni in boste imeli v rokah do to gospodične Sabine, nam mislite dati slovo. Ampak iz tega ne bo nič, moj dragi prijatelj, in če se bavite s to mislijo, si jo kar iz glave izbijte. Zapomnite si, da vas bom po vaši poroki prav tako sigurno držal, kakor vas držim danes."

Marki je izprevidel, da bi bil vsak nadaljni odpor neumesten in se je uklonil.

Ko je tega večera stopil bankir Martin Rigal iz svoje privatne pisarne, je bila njegova hči Flavija mnogo bolj ljubezniva z njim kakor običajno. "Oh, kako zelo vas ljubim, očka," je zaklicala, ko ga je poljubila na ustna. "Kako ste mi dobri!"

Toda bankir je bil v tem trenutku preveč zaposlen s svojimi lastnimi mislimi in skrbmi, da bi vprašal hčerko po vzroku njene izredne ljubeznivosti.

XXX. POGLAVJE

Zagrnjeni portret

Andrej je vedel, da mu preti velika nevarnost in da se ne bodo njegovi sovražniki pred ničemer strašili. Vedel je to, kakor je tudi vedel, da zasledujejo vohuni vsak njegov korak. Toda vse to ga ni strašilo, kajti bil je prepričan, da če njega več ne bo, da bo tudi Sabina izgubljena. Andrej je tudi vedel, da lahko poprosi policijo za varstvo, toda to bi utegnulo škodovati časti Mussidanove obitelji. Prepričan je bil, da če bo previdno in pametno postopal, da mu bo uspelo razkrinkati spletke zarotnikov, ki so na delu. — Predvsem mu je bilo na tem, da bugotovil, kakšna skupna zadeva drži skupaj zarotnike — Vermineta, Van Klopena, Maskarina, Hortebisa in Martin Rigala. Ko je storil o teh osebah svoje kombinacije, se je domislil tudi Gastona de Gandeluja.

"Ali ni čudno, da bi postal ta fant žrtev krutih zarotnikov, ki hočejo uničiti nas? To je čudno, skrajno čudno..."

Nenadoma je vstal, kajti v glavo mu je šinila nova misel. Zazdelo se mu je namreč, da je zadeva Gastona de Gandeluja v tesni zvezi z njegovo lastno zadevo. V kakšni zvezi naj bi bila njegova in Gastonova zadeva, mu ni bilo še jasno, vendar pa bi bil prisegel, da je temu tako. Kdo je bil oni, ki je obvestil starega Gandeluja o obnašanju njegovega sina? Kdo? I, Katenak. Kdo je nasvetoval Gastonovemu očetu, naj se uvede sodno postopanje proti Rozi, odnosno Zori, in naj se jo zapre? Zopet Katenak. Isti mož, ki je bil svetovalec Gandeluja, je bil istočasno v zvezi z markijem Croisenoisom in Verminetom. Andrej je sklenil, da bo zasledoval te komplicacije, da najde končno še one člene, ki manjkajo v tej verigi. Vzel je iz žepa svinčnik, da bi si naredil par beležk, tedaj pa je nekdo potrkal na vrata. Andrej je pogledal na uro: ni bila še devet.

"Prosto!" je zaklical.

Vrata so se odprla in pojavil se je Sabinin oče.

"Saj mi boste oprostili, gospod," je rekel obiskovalec, "ker sem prišel ob tako zgodnji uri, toda zdlo se mi je, da vas ob tej uri najlažje dobim doma, zato sem zdaj tu."

Andrej se je priklonil.

V njegovo glavo je šinilo istočasno sto misli. Kaj hoče grof pri njem? Kdo mu je dal njegove naslove? In ali je ta njegov obisk prijateljski ali sovražni?

"Jaz sem velik prijatelj lepih slik in neki moj prijatelj, ki ima dober umetniški okus, me je opozoril na vaš talent."

Grof je za hip premolknil, nato pa nadaljeval:

"Moje ime je marki de Bevron."

Imenovanje nepravega grofovega imena je Andreja prepričalo, da ta njegov obisk ne more biti povsem prijateljskega značaja, in Andrej je odgovoril:

"Zelo me veseli vaš obisk. Ali žal, da baš zdaj nimam ničesar izgotovljenega, razen par skic. Ali jih želite videti?"

Grof je priklimal. V kotu je videl stati na stojalu neko podobico, ki je bila zagrnjena z zelenim platnom. Gotovo je stari lopov govoril resnico in tam je po vsej priliki portret njegove hčerke Sabine. Bilo mu je jasno, da je morala biti tukaj, da je bila tu po cele ure, in po čigavi krivdi? Poslušala je samo glas svojega srca in iskala je ljubeznivosti izven doma, ker jih ni bila deležna doma. Ko je grof pogledal mladega slikarja, si je moral priznati, da si je njegova hčerka izbrala vrednega moža, in Mussidan je bil presenečen nad moško lepoto mladega slikarja in inteligentnim izrazom njegovega obraza.

Andrej je opazil, da so grofovi pogledi obviseli na zagrnjeni sliki. Dočim je grof ogledoval skice na steni, se je Andrej nekoliko zbral in pripravil.

"Dovolite, da vam čestitam, gospod," je rekel grof, ko se je vrnil na mesto, kjer je stal slikar. "Naziranje mojega prijatelja glede vaših talentov je dobro utemeljeno. Žal mi pa je, da nimate ničesar izgotovljenega, kar bi mi pokazali. Saj ste rekli, da nimate ničesar, če se ne motim?"

"Ničesar, marki."

"Niti one slike, katere okvir se vidi tamle pod platnom?"

Andrej je zardel, dasi je pričakoval to vprašanje.

"Oprostite mi; tista slika je izgotovljena, toda ni na ogled."

Grof je bil zdaj bolj kakor kdaj prepričan, da je Taintain govoril resnico.

"Mislim, da mora biti portret keke ženske," je rekel Mussidan.

"Da, tako je."

Oba moža sta bila v zadregi in si nista upala pogledati drug drugemu v oči.

Toda grof se je namenil, prodreti stvari do dna.

"Ah, vi ste zaljubljeni!" je rekel s prisiljenim smehljajem. "Vsi veliki umetniki ovekovečijo čare svojih priležnic na platnu."

"Molčite!" je rekel Andrej, z jezo v očeh. "Slika, o kateri govorite, predstavlja najčistejšo in najnedolžnejšo deklico na svetu. Jaz jo bom ljubil vse svoje življenje, toda moje spoštovanje do nje, je mogoče še večje nego ja moja ljubezen. Smatral bi se največjim lopovom, če bi ji kedaj zašepetal v uho besedo, katere ne bi smela slišati njena mati."

Mussidanovo srce je zatrepotalo od veselja.

"Saj mi boste oprostili, go-

spod, toda če se vidi portret v ateljeju, mora človek nehoti misliti, da je morala dotična oseba parkrat sedeti za portret."

"Glede tega imate prav. Ona je prihajala sem naskrivaj, brez vednosti njene rodbine, na rizično svojega dobrega slovesa in časti, in baš s tem mi je dala največji dokaz svoje ljubezni. Bilo je morda krivično od mene," je nadaljeval mladi umetnik, "da sem sprejel tako žrtev od njene strani, toda jaz je nisem samo sprejel, temveč sem jo celo na kolenih prosil, naj me obišče, kajti kako bi bil mogel sicer slišati njen sladki glas in gledati njen mili obraz? Midva se ljubiva, toda med nama je široko brezdno. Ona je bogata in prihaja iz visoke in plemenitaške rodbine, dočim jaz —"

Andrej je premolknil, — čakajoč kake besede od grofa, ker je pa ta ostal molčeč, je nadaljeval:

Razkošje Camels nič več ne stane

NE ODRECITE SE užitku kaje Camels. Več plačate, pa naj kupite karkoli. Zakaj bi ne imeli resničnega razkošja kajenja, ki ga zamorejo dati edinole Camels?

V ta znan zavojček gre vsa miloba naravne dišave, vsa rahlost, ves delikatno mešan aroma in bogatost — z eno besedo — ves užitek resničnega kajenja, ki ga zamore vsebovati dvajset cigaret. Nobenih okraskov na zavojčku. Posebnosti, ki jih dobite s Camels, so v čudoviti kakovosti cigaret samih.

Camels so dobile širše prijateljstvo med milijoni, ki cenijo razkošje dovršene kaje kot katerakoli druga cigareta, ki jih izdelujejo.

Ne odrecite se razkošju

CAMELS